

DAĞLAR

Ben

Şehirde mutsuz bir adamım

Benim en eski yurdumdur dağlar

Dağlar; en eski bir sığınak, bütün uzaklıkların bittiği

Bahar da gelmiştir

Otların büyüdüğü, tomurcukların açtığı; bahar

Biz batıya değil, doğuya yol alıyorduk

Rüzgârların ve çocukların bir serap gibi geçtiği

Birden vitrinler, karanlık pencereler; ölü bir solungaç;

Nisanı savuruyor, nisan, dağlar ve yeşil kamışlarla bir kuytu oluyor; bir

kuytu bütün uykularımızın yettiği.